

РЕШЕНИЕ

№ 5875

гр. София, 18.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 18-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АНГЕЛ Ф. ПАВЛОВ

при участието на секретаря МАЯ Ф. МЛАДЕНОВА
като разгледа докладваното от АНГЕЛ Ф. ПАВЛОВ Административно
наказателно дело № 20221110211309 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН. Образувано е по жалба на "Старфреш България" ЕООД срещу НП № 22-2200248 от 10.08.2022 г., издадено от директора на ДИТ - София, с което на дружеството-жалбоподател за нарушение на чл. 4, ал. 3 от Наредба № 5/29.12.2002 г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 5 от КТ на основание чл. 414, ал. 1 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева. От страна на жалбоподателя се иска НП да бъде отменено и се претендира присъждане на разноски, като се излагат конкретни твърдения за нарушаване на процесуалния и материалния закон и практически лишени от конкретика възражения по фактите. Административно-наказващият орган (чрез процесуалния си представител) претендира потвърждаване на НП и присъждане на юрисконсултско възнаграждение, излагайки конкретни доводи за материална законосъобразност на постановлението. От писмените доказателствени материали (по арг. от чл. 14, ал. 2 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН ангажирането и на гласни доказателствени материали не е задължително, а в случая такова ангажиране не е и необходимо за разкриване на обективната истина от предмета на доказване по делото, като практически не е и поискан разпит на свидетели от страна на обжалващия), т. е. от приобщените такива към доказателствената съвкупност въз основа на определение с правно основание чл. 283 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН, по еднозначен начин - освен оправомощаването на наказващия орган за издаване на НП по КТ въз основа на писмена (и подписана) заповед на изпълнителния директор на ИАГИТ - се установява още

описаната в НП фактическа обстановка, към която съдът препраща (забрана за такова препращане липсва в релевантната нормативна уредба, което препращане не означава, че съдът не излага установената от него фактическа обстановка, нито че не установява изобщо такава на свой ред); липсват каквито и да било логически обосновани аргументи дори само за съмнение досежно достоверността на който и да било от доказателствените материали.

Материалният закон е приложен напълно правилно, като възраженията за незаконосъобразност, релевирани от въззивника, се явяват неоснователни, защото:

В АУАН и НП съвсем ясно и изрично е посочено кога и къде е извършено процесното административно нарушение и това е видно и при незадълбочен прочит. Също така ясно и изрично е посочено в акта и постановлението в какво точно се изразява административното нарушение – най-общо казано в допускането на работника/служителя до работа без преди това (именно преди това) да му е предоставено съответното копие, в това число като актосъставителят и наказващият орган ясно са посочили всички съставомерни елементи на съответното административно нарушение, което е безвиновно (касае се за отговорност по чл. 83 от ЗАНН), в която връзка е наложена имуществена санкция, а не глоба (както се сочи в жалбата).

Срокът по чл. 62, ал. 3 от КТ няма абсолютно никакво отношение към обвинението.

Атакуваното НП не е издадено на основание (за нарушение на) чл. 62, ал. 5 от КТ.

АУАН е съставен на 16.06.2022 г. и е връчен на същата дата на представител на нарушителя, който е подписал акта без възражения, в който ред на мисли, включително по арг. от чл. 52, ал. 2 от ЗАНН, за съществено нарушение на процесуалните правила, препятстващо издаването на НП, при всяко положение в тази връзка не може да се говори. Императивно изискване за отправяне на покана до нарушителя за съставяне на АУАН законът не съдържа.

Имуществената санкция е индивидуализирана доста под средния размер по чл. 414, ал. 1 от КТ и същата съответства на приложимата в хипотезите по чл. 83 от ЗАНН част от уредбата по чл. 12 и чл. 27 от ЗАНН, имайки предвид колко важни обществени отношения, свързани с охрана направата на трудещите се, защитава нарушената в случая правна разпоредба.

Осъщественото нарушение по своето естество изначално не се явява отстранимо - в светлината на уредбата по чл. 415в от КТ. Иначе специалната уредба по чл. 415в от КТ изключва изначално общата такава по чл. 28 от ЗАНН.

Писмено уведомяване съгласно чл. 43, ал. 5 от ЗАНН е осъществено посредством предявеното на представителя на нарушителя съдържание на процесния АУАН (виж внимателно съдържанието на акта!). Възможността за възравяване също е изрично указана в процесния АУАН.

Абсолютно никакво противоречие между фактическото описание на нарушението и правната му квалификация съдът не открива в съдържанието на АУАН и НП.

Възражение срещу процесния АУАН (което да е подлежало на обсъждане от страна на наказващия орган) съдът изначално не открива.

Ангажираните по преписката, респективно посочени (така!) в НП, доказателства са напълно достатъчни за ангажирането на отговорността на нарушителя; същите доказателства,

проверени от съда и обсъдени по-горе, обосновават и настоящото решение касателно извода на съда за осъществено административно нарушение. Липсвали са каквото и да било законово изискване или фактическа необходимост от снемане на „показания на свидетели, които да удостоверят по категоричен начин истинността на механизма на проверката, описана в процесния акт и наказателно постановление“ (цитатът е от жалбата).

Отделно, при всяко положение липсват нарушения на процесуалните правила в предсъдебната фаза на производството, които да не попадат в обхвата на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН или да се явяват съществени съобразно чл. 335, ал. 2 вр. чл. 348, ал. 3 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН (жалбоподателят по никакъв начин не е бил ограничен реално в това да упражни в пълнота процесуалното си право на защита, включително по същество).

При извършената цялостна и служебна проверка по реда на чл. 314 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН не се установиха причини за отмяна или за изменение на обжалваното НП, предвид което и на основание чл. 63, ал. 9 вр. ал. 2, т. 5 вр. ал. 1 вр. чл. 58д, т. 1 от ЗАНН постановлението следва да бъде потвърдено, при който изход на делото правно основание за присъждане на разноси в полза на жалбоподателя не е налице. Действителният смисъл на разпоредбата на чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН определено логически няма как да е свързан с изключване от нейното приложно поле на най-масовата хипотеза при съдебните производства като настоящото, в които като страна участва самият издал НП орган, поради което и на основание чл. 63д, ал. 4 и ал. 5 вр. ал. 1 вр. чл. 143, ал. 3 от АПК и чл. 37 от ЗПрПом вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, съобразявайки изхода на делото, както и действителната правна и фактическа сложност на същото, искането за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да бъде уважено (доколкото съответното представителство на административно-наказващия орган от юрисконсулт действително е осъществено по делото) до размера за сумата от 80 лева (съответния минимум) и като при произнасянето относно лицето, комуто (в чиято полза) следва да се присъдят разноси, е нужно да се държи сметка за уредбата по УПИАГИТ досежно това кои структури имат и кои не качеството на юридическо лице.

Мотивиран от всичко изложено, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА НП № 22-2200248 от 10.08.2022 г., издадено от директора на ДИТ - София.

Осъжда горепосоченото дружество-жалбоподател да заплати на ИАГИТ разноси по делото в размер на 80 лева, а именно юрисконсултско възнаграждение.

Оставя без уважение искането на дружеството-жалбоподател за присъждане на разноси.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд – София-град в 14-дневен срок от деня на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____